

عنوان مقاله:

بررسی شاخص کیفیت زندگی در استان های کشور 1382-1388

محل انتشار:

فصلنامه برنامه ریزی رفاه و توسعه اجتماعی، دوره 5، شماره 17 (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسندگان:

سید مرتضی افقه - استادیار دانشکده اقتصاد دانشگاه شهید چمران اهواز

حسین فرازمنند - دانشیار دانشکده اقتصاد دانشگاه شهید چمران اهواز

مهرناز مع الحق فرد - کارشناسی ارشد دانشکده اقتصاد دانشگاه شهید چمران اهواز

روزبه کردونی - دانشجوی دکتری دانشگاه یو ام مالزی

خلاصه مقاله:

بحث کیفیت زندگی به تازگی در ادبیات توسعه پایدار و برنامه ریزی توسعه اجتماعی و مباحث اقتصاد نوین مطرح شده و جایگاه ویژه ای یافته است از این رو، شناخت، اندازه گیری و بهبود کیفیت زندگی از اهداف عمده محققان، برنامه ریزان و دولت ها در چند دهه اخیر بوده است به طوری که در طول سه دهه اخیر کیفیت زندگی به عنوان ترکیبی از چند متغیر متفاوت اقتصادی، اجتماعی، بهداشتی و شرایط محیطی در نظر گرفته می شود که غالباً از طریق گوناگونی بر توسعه انسانی و اجتماعی در سطح فردی و جامعه اثر می گذرد از این رو این شاخص می تواند به عنوان ابزاری نیرومند در برنامه ریزی توسعه ای در یک جامعه بکار گرفته شود. با توجه به اهمیت موضوع و عوامل موثر بر کیفیت زندگی، هدف از این مطالعه ساخت شاخص مرکب کیفیت زندگی و مقایسه وضعیت این شاخص در استان های کشور در طول دوره زمانی 1382-1388 می باشد به این منظور سعی شده است با استفاده از ترکیب روش های تحلیل عاملی و تاکسونومی عددی، شاخص کیفیت زندگی در استان های کشور محاسبه و رتبه بندی شود نتایج حاصل نشان می دهد که در طول دوره مورد بررسی استان تهران به عنوان مرفه ترین استان کشور با فاصله زیاد نسبت به سایر استان ها مطرح شده است استان های آذربایجان شرقی و اصفهان بهبود نسبی در سطح کیفیت زندگی داشته اند. این در حالی است که استان های لرستان، ایلام و بیش از همه سیستان و بلوچستان کاهش سطح کیفیت زندگی داشته اند.

کلمات کلیدی:

رفاه مادی، تحلیل عاملی، شاخص کیفیت زندگی، تاکسونومی عددی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/683901>

